

det berettigede eller uberettigede i at fritage Kreditforeninger og Kreditkasser for Skat, men jeg vil kun gerne gøre opmærksom paa, at vi have Sparekasser, som vistnok fuldstændig maa sidestilles med disse, naturligvis for saa vidt de komme ind under denne Bestemmelse, altsaa „for saa vidt de ikke udbetale Udbytte til Stiftere, Garanter eller Aktionærer”.

Med Hensyn til Bestemmelsen i § 27 om Udpantning for den resterende Skat vil der sikkert uden synderlig Skade kunne gøres adskillige Indrømmelser. Formentlig vilde det være en betydelig Lættelse, om man havde en anden Ordning end den, at Fogeden med to Betjente som Regel 4 Gange om Aaret skal køre omkring f. Eks. i en By med 30,000 Mennesker og pante 1—2,000 Skatterestanter. Det maatte sikkert kunne gøres paa en lettere Maade; i alt Fald er den nuværende formentlig baade besværlig og bekostelig.

Jeg kan helt og fuldt slutte mig til de Udtalelser, der bleve fremsatte af det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen), naar undtages hans Omtale af § 34, Statstilskuddet. Ogsaa til dem kunde jeg for saa vidt slutte mig, som heller ikke jeg nogen Sinde har været en varm Tilhænger af det Princip, at Staten skal give Tilskud til Kommunerne. Havde Tilskuddet ikke eksisteret, vilde jeg have sagt ligesom det ærede Medlem, at Kommunerne vistnok helst maatte have været fri for at faa dette Tilskud. Nu have de imidlertid faaet det i de senere Aar, og jeg tror, at det vil være noget vanskeligt for mange af Kommunerne paa een Gang at undvære hele dette Beløb. Man har fra alle Sider i Salen udtalt sig endogsaa meget bestemt imod, at de 1,200,000 Kr. tages fra Kommunerne. Det vil jeg ikke gøre, men jeg vil henstille til den højtærede Indenrigsminister og det eventuelle Udvalg, om der ikke var Mulighed for, at der kunde etableres en Overgangsperiode, at Tilskuddet f. Eks. bortfaldt i Løbet af 5 Aar, og helst saa jeg, at Perioden blev noget længere, for at Overgangen ikke skulde blive alt for følelig for Kommunerne. Nu vil det sikkert blive sagt — jeg er temmelig vis paa, at den højtærede Minister vil sige det, og for øvrigt blev det ogsaa sagt af det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen)

— at de 1,200,000 Kr. i saa Fald ville komme til at mangle i den foreliggende Finansplan, og det er naturligvis rigtigt. Imidlertid turde jeg maaske ved denne Lejlighed henvise til, at der sikkert vil være Steder, hvor man kunde indvinde de 1,200,000 Kr., men ganske vist skulde det da ikke alene være ved Besparelser. Jeg maa sige, at jeg tror ikke saa forfærdelig meget paa Besparelser. Det bliver efter min Mening fuldt saa meget til Tale som til Handling, men det er forøgede Indtægter, Staten kunde skaffe sig, og her tænker jeg navnlig paa Statens meget værdifulde Ejendomme, baade Bygninger og Grunde. Jeg skal saaledes for Københavns Vedkommende, hvor jeg ganske vist ikke er særlig godt kendt, blot nævne, at vi heroverfor i Bredgade have en Ejendom af en ganske kolossal Værdi, men som efter min Opfattelse giver en grumme ringe eller næsten slet ingen Indtægt. Jeg skal ligeledes nævne, at Staten i en Provinsby ejer en Ejendom, som er ansat til Ejendoms-skyld til ca. 200,000 Kr., men kun afgiver Bolig for een Embedsmand. Sætter man dette Beløb til 4 pCt., vil det sige, at det koster Staten ca. 8,000 Kr. at have denne Embedsmand boende i den paagældende Ejendom; men i samme By lejer Staten Kontoriokaler. Et Forhold som det her nævnte har eksisteret i de sidste 30 Aar. Jeg indrømmer, at det har sine Vanskeligheder særlig for de skiftende Ministre at faa den Slags Ting undersøgt; men jeg kunde have ønsket, at den Opgave, som blev stillet Sparekommissionen, som den populært kaldes, altsaa Finanslovkommissionen, var bleven udvidet derhen, at den ogsaa skulde fremsætte Forslag til at fremskaffe en bedre Rentabilitet af Statens Ejendomme i hele Landet. Jeg tror, at der paa dette Omraade vil kunne indvindes ganske betydelige Beløb, især da Staten paa adskillige Steder lejer Lokaler. Der vil sikkert let kunne indvindes det Beløb, der vil komme til at mangle, hvis man vedblivende yder Kommunerne Tilskud. Jeg vil i alt Fald benytte Lejligheden til at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, om der ikke var Mulighed for at faa en samlet Oversigt. Hvorledes den skulde skaffes til Veje, ved jeg ikke, men jeg har den Opfattelse, at Ned-